

Πτυχιακή Εργασία

Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο

ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ
ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ντούβλη Μαρία
Ντόβα Παναγιώτα

Ιανουάριος 2000

ΠΤΥ
ΝΤΟ

Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο

Ιανουάριος 2000

ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Αρ. Κτηρ: _____

Αρ. Εισαγ: Υ656

Κωδ. Ευγραφης: 10226

Ταξινόμ. Αριθμ: ΠΤΥ ΨΤΟ

- A. Εισαγωγική προσέγγιση
- B. Διοίκηση
- Γ. Εποπτεία – Επιθεώρηση
- Δ. Συμβουλευτικά σώματα
- Ε. Οικονομική Ενίσχυση
- Στ. Οργανωτική δομή και λειτουργία
- Στ.1 Προσχολική αγωγή
- Στ.2 Βασική ή πρωτοβάθμια εκπαίδευση
- Στ.3 Δευτεροβάθμια εκπαίδευση
- Στ.3.1 Κολέγια
- Στ.3.2 Γενικά και Τεχνολογικά Λύκεια
- Στ.3.2α 1^η τάξη
- Στ. 3.2β 2^η και τερματική τάξη
- Στ. 3.3 Επαγγελματικά Λύκεια
- Στ. 4 Αρχική επαγγελματική εκπαίδευση
- Στ. 5 Καθοδήγηση – Συμβουλευτική
- Στ. 6 Τριτοβάθμια Εκπαίδευση
- Στ. 6.1 Πανεπιστήμια
- Στ. 6.2 Δημόσια ή ιδιωτικά κολέγια και ινστιτούτα
- Στ. 6.3 Σύντομης διάρκειας πανεπιστημιακά μαθήματα
- Στ. 6.4 Μακράς διάρκειας πανεπιστημιακά μαθήματα.

ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΗΛΙ- ΚΙΑ	ΒΑΘΜΙ- ΔΕΣ	ΥΠΟΧΡ.	ΕΤΗ ΣΠΟΥΔ.						
24	III		5	Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Πανεπιστήμια, Δημόσια ή Ιδιωτικά κολλέγια και Ινστιτούτα).		Μακράς Διάρκειας Πανικά Μαθήματα			
23			4						
22			3			Σύντομης Διάρκειας Πανικά Μαθήματα			
21			2						
20			1						
19									
18	II		2	Γενικό ή Τεχνολογικό Λύκειο	Επαγγελματικό Λύκειο	Μαθητεία, Θεωρητική και Πρακτική Επαγγελματική Κατάρτιση			
17			1						
16			4				ΚΟΛΛΕΓΙΟ Κύκλος προσανατολισμού Κύκλος σταθεροποίησης Κύκλος παρατήρησης και προσαρμογής		
15			3						
14	2								
13	I		1	ΒΑΣΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ Μεσαίος κύκλος Στοιχειώδης κύκλος Προπαρασκευαστικός κύκλος					
12			5						
11			4						
10			3						
9			2	ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ					
8			1						
7									
6									
5									
4									
3									
2									
1									

Γενικός σκοπός του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος είναι να
παρασχεύει μια συνεχώς εκτεινόμενη δαπάνη για όλους τους πολίτες.
Η εκπαίδευση στην εκπαίδευση επαγγελματική και πολιτική
εκπαίδευση θα εξασφαλιστεί για όλα τα παιδιά και τους ενήλικες.
Η συνεχής αμφισβήτηση των μεθόδων συμβάλλει να να
επιτύχουν είναι ένας στόχος της σύγκρισης της δαπάνης και της
ποιοτικής εκπαίδευσης καθώς και της προσαρμογής στο σύστημα

ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Α. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Η Γαλλία είναι προεδρευόμενη δημοκρατία. Σύμφωνα με το Σύνταγμα του 1958, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας έχει ενισχυμένες εξουσίες, αφού ο ίδιος διορίζει τον Πρωθυπουργό και ασκεί την νομοθετική εξουσία, συμπράττοντας με το Κοινοβούλιο.

Η Γαλλία διαιρείται σε 22 περιφέρειες, καθεμία από τις οποίες περιλαμβάνει δύο ως οκτώ διαμερίσματα. Συνολικά αποτελείται από 96 μητροπολιτικά και 5 άλλα διαμερίσματα, που υπάρχουν σε άλλες χώρες.

Η εκπαίδευση στη Γαλλία, στην οποία φοιτά το 80% των μαθητών, είναι δημόσια. Παράλληλα, συνυπάρχει και η ιδιωτική εκπαίδευση, που κατά κανόνα αποτελείται από καθολικά σχολικά ιδρύματα, τα οποία έχουν συνάψει σύμβαση με το κράτος.

Το εκπαιδευτικό σύστημα της Γαλλίας έχει επηρεαστεί από τα σχολεία των Ιησουϊτών του 17^{ου} αιώνα, από τις ναπολεόντειες απόψεις για τα πανεπιστήμια και τα λύκεια, και στηρίζεται στην μεταρρύθμιση του 1959, που έθεσε τις βάσεις του σημερινού εκπαιδευτικού συστήματος.

Γενικός σκοπός του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος είναι να προωθήσει μια ουσιαστική εκπαίδευση δωρεάν για όλους τους πολίτες. Ίσες ευκαιρίες στην εκπαίδευση, επαγγελματική και πολιτιστική εκπαίδευση θα εξασφαλίζονται για όλα τα παιδιά και τους ενήλικες.

Η συνεχής παρατήρηση των μαθητών σχεδιάζεται για να αποκτήσουν αυτοί τους τρόπους της σκέψης, της δράσης και τις αναγκαίες πολιτιστικές γνώσεις, ώστε να προσαρμοστούν στη σύγχρονη

κοινωνία και στις αλλαγές που επέρχονται σ' αυτήν. Θα είναι προετοιμασμένοι για διαρκή εκπαίδευση. Βασικοί σκοποί του εκπαιδευτικού συστήματος είναι:

1. Ο εκδημοκρατισμός της εκπαίδευσης, με επέκταση της υποχρεωτικής εκπαίδευσης μέχρι την ηλικία των 16 χρόνων, απαλλαγή από εκπαιδευτικά τέλη, αύξηση των υποτροφιών, ενίσχυση των εκπαιδευτικά παραμελημένων κοινωνικών στρωμάτων, ποσοτική επέκταση των δευτεροβάθμιων σχολείων, βελτίωση της προσχολικής αγωγής και της επιμόρφωσης.
2. Η εξατομίκευση με προσανατολισμό, δηλαδή παρατήρηση και ανάπτυξη των ατομικών τάσεων και ικανοτήτων, με συνεχή προσανατολισμό.
3. Η προσαρμογή της σχολικής σταδιοδρομίας στις μεταβαλλόμενες προσδοκίες και απαιτήσεις της σύγχρονης ζωής, με κανονική και ταχύρυθμη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, με διαφορετικά απολυτήρια, με αναβάθμιση της τεχνικής- επαγγελματικής εκπαίδευσης και, στην τριτοβάθμια περιοχή, με οργάνωση προγραμμάτων για επαγγελματικές σπουδές στις ανώτατες σχολές, με ενίσχυση της εφαρμοσμένης έρευνας και με εισαγωγή πρακτικών ασκήσεων για επαγγελματικό προσανατολισμό σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες.
4. Η παιδαγωγική ανανέωση, με μεταρρύθμιση των αναλυτικών προγραμμάτων και μεθόδων, με εφαρμογή ενεργητικών μεθόδων, με συνεργατικές σχέσεις δασκάλων – μαθητών, με ενίσχυση της ατομικής πρωτοβουλίας, με εισαγωγή της ομαδικής εργασίας και με θεωρητική και πρακτική εκπαίδευση των εκπαιδευτικών.

B. ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Η κυβέρνηση σχεδιάζει και ασκεί υπεύθυνα την εκπαιδευτική πολιτική της χώρας, η οποία υλοποιείται μέσω της νομοθεσίας που προβλέπει το Σύνταγμα και οι εκπαιδευτικοί νόμοι. Ο Υπουργός Παιδείας είναι υπεύθυνος για τη δημόσια εκπαίδευση και τον έλεγχο της ιδιωτικής εκπαίδευσης, για θέματα που αφορούν τα σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ενώ, ο Υπουργός Ανώτερης Εκπαίδευσης και Έρευνας, για θέματα που αφορούν την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Κι άλλα υπουργεία, όμως, είναι υπεύθυνα για τους τομείς που αναφέρονται στους νέους ανθρώπους, όπως, για παράδειγμα, είναι το υπουργείο Γεωργίας για την αγροτική εκπαίδευση, το υπουργείο Εργασίας, Απασχόλησης και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης για τα θέματα της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης, το υπουργείο Νέων και Αθλητισμού για θέματα αθλητισμού, καθώς και το υπουργείο Πολιτισμού και Γαλλικής Γλώσσας για οργάνωση εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων που αφορούν νέους ανθρώπους.

Αν και το αναλυτικό πρόγραμμα όλων των σχολείων προσδιορίζεται από τον Υπουργό Παιδείας, οι δάσκαλοι είναι ελεύθεροι να κάνουν επιλογή των διδακτικών βιβλίων, να οργανώσουν τη διδασκαλία και να προσαρμόσουν τις διδακτικές δραστηριότητες στο μαθησιακό ρυθμό και την πρόοδο κάθε παιδιού.

Σε εθνικό επίπεδο, η διοίκηση της εκπαίδευσης ασκείται από τις κεντρικές διοικητικές αρχές του υπουργείου Εθνικής Εκπαίδευσης, μέσω εννέα αρμοδίων διευθύνσεων, καθώς και από τις κεντρικές διοικητικές επιτροπές του υπουργείου Ανώτερης Εκπαίδευσης και Έρευνας, μέσω των τεσσάρων αρμοδίων διευθύνσεων.

Το κράτος εκδίδει τις γενικές οδηγίες για τα θέματα της

εκπαίδευσης και τα προγράμματα και εποπτεύει τη στελέχωση, εκπαίδευση και διοίκηση του προσωπικού, υιοθετεί θεσμούς, καθιερώνει λειτουργικούς κανόνες και εξασφαλίζει τις αναγκαίες θέσεις του εκπαιδευτικού και διοικητικού προσωπικού.

Σε τοπικό επίπεδο, την αποκλειστική αρμοδιότητα έχουν οι περιφέρειες, που διαδραματίζουν το ρόλο των τοπικών εκπαιδευτικών αρχών, και εκπροσωπούνται από ένα εκλεγμένο τοπικό συμβούλιο, το οποίο έχει τη γενική ευθύνη για θέματα οικονομικά, κοινωνικά, πολιτισμού, υγιεινής και επιστημονικής ανάπτυξης της πόλης και της γύρω περιοχής. Οι περιφέρειες έχουν, επίσης, την ευθύνη για την ανέγερση και τη συντήρηση των σχολείων της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και για τα ειδικά εκπαιδευτικά ιδρύματα, και ασκούν πλήρη εξουσία στον τομέα των σχολείων της επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Τα διαμερίσματα, ως τοπικές αρχές, εκπροσωπούνται από μια εκλεγμένη επιτροπή, το γενικό συμβούλιο, και είναι υπεύθυνα για την ανέγερση και συντήρηση των κολεγίων.

Για λόγους διοικητικούς, τα νηπιαγωγεία και τα σχολεία βασικής εκπαίδευσης υπάγονται στον άμεσο έλεγχο των κοινοτήτων, οι οποίες είναι και αρμόδιες για την ίδρυση και την κατάρτιση του προϋπολογισμού τους. Οι αποφάσεις, επομένως, που επηρεάζουν τη λειτουργία και τη διατήρηση αυτών των σχολείων, λαμβάνονται από τα τοπικά κυβερνητικά σώματα.

Ωστόσο, οι αποφάσεις για την ίδρυση νέων σχολείων ή τάξεων δεν μπορούν να ληφθούν χωρίς τη συγκατάθεση των εκπροσώπων του κράτους. Στην πραγματικότητα, δηλαδή, η εκπαιδευτική εξουσία κατανέμεται μεταξύ του κράτους και των τοπικών αρχών.

Σε επίπεδο εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, τα σχολεία είναι τοπικά δημόσια, με νομική ευθύνη και οικονομική αυτονομία.

Ο εκπρόσωπος του κράτους, με διάταγμά του, ιδρύει σχολεία,

σύμφωνα με τις εισηγήσεις της περιφέρειας ή της κοινότητας.

Τα σχολεία περιλαμβάνουν τα εξής σώματα:

- Το Κυβερνητικό Συμβούλιο, που αποτελείται από εκπροσώπους των τοπικών αρχών, της διοίκησης και του προσωπικού των σχολείων, των γονέων και των μαθητών.
- Τη Μόνιμη Επιτροπή και το Πειθαρχικό Συμβούλιο.
- Το Συμβούλιο Τάξης, που συνεδριάζει τουλάχιστον μια φορά στο τέλος κάθε τριμήνου.
- Τις Διδακτικές Ομάδες, που βελτιώνουν τον συντονισμό των εκπαιδευτικών στην ανάπτυξη και την ολοκλήρωση του σχολικού προγράμματος και διασφαλίζουν την αξιολόγηση της μαθησιακής εργασίας. Σε κάθε τάξη, ο υπεύθυνος εκπαιδευτικός διασφαλίζει το συντονισμό, ανάμεσα στους άλλους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές.

Η εξουσία και οι ευθύνες του επικεφαλής των εκπαιδευτικών βασίζεται, κατά κανόνα, στο νομικό και διοικητικό status, που διαφοροποιείται στο πρωτοβάθμιο και δευτεροβάθμιο επίπεδο.

Στο πρωτοβάθμιο επίπεδο, ο επικεφαλής των εκπαιδευτικών, που ονομάζεται «principal» στα κολέγια και «provisieur» στα λύκεια, είναι υπάλληλος του υπουργείου. Οι διευθυντές των σχολείων διορίζονται ύστερα από εξετάσεις και απολαμβάνουν ένα ιδιαίτερο status, σύμφωνα με τη νομοθεσία.

Στα Πανεπιστήμια έχει παραχωρηθεί διοικητική, οικονομική, διδακτική και ακαδημαϊκή αυτονομία. Στα πανεπιστήμια έχουν θεσπιστεί τα παρακάτω σώματα:

- Το Διοικητικό Συμβούλιο
- Το Ακαδημαϊκό Συμβούλιο
- Το Συμβούλιο Σπουδών και Πανεπιστημιακής Ζωής

Τα σώματα αυτά περιλαμβάνουν εκπροσώπους καθηγητών,

ερευνητών, φοιτητών, διοικητικού και τεχνικού προσωπικού, καθώς επίσης και άτομα εκτός πανεπιστημίου. Ο πρόεδρος του πανεπιστημίου, που εκλέγεται μεταξύ των μελών και των τριών παραπάνω σωμάτων, διευθύνει το πανεπιστήμιο, προΐσταται των θεσμικών σωμάτων και ελέγχει τις δαπάνες και τα έσοδα. Ασκεί εξουσία σ' όλο το προσωπικό του πανεπιστημίου, διορίζει το σύνολο των εξεταστών και είναι υπεύθυνος της πειθαρχίας και της τάξης.

Η γαλλική επιθεώρηση άνωτης εκπαίδευσης σύμφωνα στην επιβλέπει της επιθεώρησης και της επιθεώρησης των προσώπων, καθώς και του οικονομικού και συμβουλευτικού προσωπικού. Διαβιβάζει επίσης στην εκπαίδευση και την οργάνωση προγράμμάτων, καθώς και στην αξιολόγηση και στην οικονομική διαχείριση των πόρων. Η επιθεώρηση αυτή επιβλέπει της σχολικής μονάδας, όλα τα είδη της εκπαίδευσης και της έρευνας, το περιεχόμενο της εκπαίδευσης, τη διδασκία, όλα τα διδακτικά μέθοδους και τις τεχνικές που χρησιμοποιούνται, καθώς και τα τεχνικά αποτελέσματα.

Η γαλλική επιθεώρηση άνωτης εκπαίδευσης, στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της, παρέχει συμβουλές και αποβλέπει προκειμένου προς το υπουργείο Εθνικής Εκπαίδευσης. Επίσης, αξιολογεί και αξιολογεί την οργανωτική δομή και συνθήκες των εκπαιδευτικών σχολικών δικτύων, το συστήματα προγραμματισμού, την προσχώρηση των προσώπων, την οργάνωση και λειτουργία των σχολικών και τη διαχείριση των οικονομικών πόρων που διατίθενται από το κράτος στα σχολεία.

Η γαλλική επιθεώρηση άνωτης εκπαίδευσης, που διορίζεται ακαδημαϊκός Αντιπρόεδρος του Υπουργείου και διοικητικός διευθυντής της υπηρεσίας είναι ο πατέρας, ο οποίος σε συνεργασία με τους γαλλικούς εκπαιδευτές, έχει ως κύριο έργο την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών της εκπαίδευσης του στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και την επιθεώρηση των σχολικών και των δασκάλων της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Η γενική εποπτεία (επιθεώρηση), πέρα από την αξιολόγηση και την παρώθηση, παρέχει και την αναγκαία πληροφόρηση προς τον υπουργό Εθνικής Εκπαίδευσης.

Η γενική επιθεώρηση αποτελείται από τους γενικούς επιθεωρητές εθνικής εκπαίδευσης και τους γενικούς επιθεωρητές διοίκησης.

Η γενική επιθεώρηση εθνικής εκπαίδευσης συμμετέχει στην επίβλεψη της επιθεώρησης και της διοίκησης του προσωπικού, καθώς και του εκπαιδευτικού και συμβουλευτικού προσωπικού, λαμβάνει μέρος στην εκπαίδευση και την οργάνωση προγραμμάτων, καθώς και στην αξιολόγηση του εκπαιδευτικού συστήματος σαν σύνολο. Η αξιολόγηση αυτή καλύπτει τις σχολικές μονάδες, όλα τα είδη της εκπαίδευσης και κατάρτισης, το περιεχόμενο της εκπαίδευσης, τη διδακτέα ύλη, τις διδακτικές μεθόδους και τις τεχνικές που χρησιμοποιούνται, καθώς και τα σχολικά αποτελέσματα.

Η γενική επιθεώρηση διοίκησης, στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της, παρέχει συμβουλές και υποβάλλει προτάσεις προς το υπουργείο Εθνικής Εκπαίδευσης. Επίσης, εξετάζει και αξιολογεί την οργανωτική δομή και σύνθεση του εκπαιδευτικού σχολικού δικτύου, τα συστήματα προγραμματισμού, την απασχόληση του προσωπικού, την οργάνωση και λειτουργία των σχολείων και τη διαχείριση των οικονομικών πόρων, που διατίθενται από το υπουργείο στα σχολεία.

Η χώρα διαιρείται σε 25 περιφέρειες, που ονομάζονται ακαδημίες. Αντιπρόσωπος του Υπουργού και διοικητικός διευθυντής της περιφέρειας είναι ο recteur , ο οποίος σε συνεργασία με τους γενικούς επιθεωρητές, έχει ως κύριο έργο την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών της ειδικότητάς του στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και την επιθεώρηση των σχολείων και των δασκάλων της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

■ Για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, υπεύθυνη είναι η επιτροπή Εθνικής Αξιολόγησης, που αποτελείται από ένα ανεξάρτητο διοικητικό σώμα, το οποίο θέτει τους δικούς της στόχους και απολαμβάνει οικονομικής αυτονομίας. Η επιτροπή αυτή εξετάζει και αξιολογεί όλες τις δραστηριότητες των Σχολών που ανήκουν στην ευθύνη του Υπουργείου Ανώτερης Εκπαίδευσης ή των τριτοβάθμιων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, που υπάγονται σε άλλα υπουργεία. Κάθε χρόνο, ενημερώνει με αναφορά της τον πρόεδρο της Δημοκρατίας για τις δραστηριότητές της και για την κατάσταση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και της έρευνας.

Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΑ

Ο Υπουργός Εθνικής Εκπαίδευσης στο έργο του επικουρείται από αρκετά συμβουλευτικά σώματα, των οποίων ο ρόλος είναι η παροχή πληροφοριών, η υποβολή προτάσεων και η παροχή συμβουλών. Τέτοια σώματα είναι :

- Το Ανώτερο Συμβούλιο Εκπαίδευσης
- Το Εθνικό Προγραμματικό Συμβούλιο
- Οι Συνδετικές Επιτροπές

Στα πλαίσια της τριτοβάθμια εκπαίδευσης υπάγονται το Εθνικό Συμβούλιο Ανώτερης Εκπαίδευσης και Έρευνας, το Εθνικό Ίδρυμα Εκπαιδευτικής Έρευνας, το Εθνικό Κέντρο Επιστημονικής Τεκμηρίωσης, το Εθνικό Κέντρο Εκπαίδευσης «εξ αποστάσεως», το Εθνικό Κέντρο Πανεπιστημιακής και Σχολικής Ζωής, το Εθνικό Γραφείο Πληροφόρησης για τις Σπουδές και τα Επαγγέλματα, το Κέντρο Μελετών και Ποιοτικής Έρευνας, το Διεθνές Κέντρο Εκπαιδευτικών Σπουδών και η Ένωση Ομάδων Δημοσίων Αγορών.

Ε. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

Το κράτος καλύπτει τους μισθούς των εκπαιδευτικών, του διοικητικού προσωπικού και του προσωπικού καθοδήγησης. Οι τοπικές αρχές έχουν την ευθύνη για τις επενδυτικές και λειτουργικές δαπάνες ως εξής: οι περιφέρειες για τα σχολεία της ανώτερης δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (Λύκεια) και για τα περιφερειακά σχολεία ειδικής εκπαίδευσης τα διαμερίσματα για τα σχολεία της κατώτερης δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (κολέγια) και οι κοινότητες για τους παιδικούς σταθμούς, τα νηπιαγωγεία και τα σχολεία της πρωτοβάθμιας (βασικής) εκπαίδευσης.

Οι περιφέρειες συνεισφέρουν, επίσης, στην οικονομική ενίσχυση των πανεπιστημίων, ιδιαίτερα για μεγάλες επενδύσεις, μαζί με το κράτος. Ωστόσο, αρκετά τριτοβάθμια εκπαιδευτικά ιδρύματα έχουν διοικητική, ακαδημαϊκή και οικονομική αυτονομία.

Όσον αφορά το κόστος της μαθητείας στα σχολεία, καλύπτεται από επιχειρήσεις που πληρώνουν ένα συγκεκριμένο ποσοστό, από το κράτος και τα γενικά συμβούλια.

Σχετικά με τα ιδιωτικά εκπαιδευτικά ιδρύματα, τα περισσότερα από τα οποία είναι καθολικά, το κράτος έχει υπογράψει μια σύμβαση μαζί τους, με την οποία τους προσφέρει σημαντική οικονομική υποστήριξη, συμπεριλαμβάνοντας και τη δαπάνη των μισθών των εκπαιδευτικών.

Τα ιδιωτικά σχολεία, που έχουν υπογράψει σύμβαση, είναι υποχρεωμένα να ακολουθούν το πρόγραμμα και τη διδακτέα ύλη, που εφαρμόζεται και στην κρατική εκπαίδευση, και να υπάγονται στην κρατική εποπτεία. Το 17% περίπου των μαθητών όλων των επιπέδων παρακολουθούν την ιδιωτική εκπαίδευση και πληρώνουν δίδακτρα, που ποικίλλουν από σχολείο σε σχολείο.

ΣΤ. ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΣΤ.1. Προσχολική αγωγή

Η προσχολική αγωγή στη Γαλλία αρχίζει πριν από την έναρξη της βιομηχανικής επανάστασης στα τέλη του 18^{ου} αιώνα.

Κοινωνικά και βιομηχανικά αίτια οδήγησαν στο διαχωρισμό της εργασίας και της οικογενειακής ζωής. Στα κοινωνικά αίτια συγκαταλέγονται και τα ακόλουθα:

- Οι τάσεις για τη σύσταση και τη διατήρηση ενός εθνικού κράτους, στο οποίο θα ομιλείται και θα διδάσκεται η καθαρεύουσα γαλλική γλώσσα και όχι οι διάφοροι διάλεκτοι. Το βάρος της καλλιέργειας και της διδασκαλίας της καθαρεύουσας γαλλικής γλώσσας το ανέλαβε το σχολείο.
- Η ίδρυση των «σχολείων πλεξίματος», το 1770 από τον πάστορα Oberlin. Σ' αυτά τα σχολεία φοιτούσαν παιδιά ηλικίας 3-7 ετών, των οποίων οι γονείς δούλευαν στη γεωργία και την κλωστοϋφαντουργία. Έτσι, τα παιδιά δεν μπορούσαν πλέον να μεγαλώσουν και να διαπαιδαγωγηθούν κατά την διάρκεια όλης της ημέρας κοντά στην οικογένειά τους. Η οικογένεια έχασε μια από τις «λειτουργίες» της, την αγωγή του παιδιού και, ως εκ τούτου, ήταν αναγκαία η προγραμματισμένη σχολική αγωγή.

Τα σχολεία πλεξίματος προετοίμαζαν τα παιδιά για το σχολείο, αλλά και για τη μελλοντική εργασία τους. Διδάσκονταν : η γαλλική γλώσσα, η γνωριμία με τα διάφορα αντικείμενα του περιβάλλοντος, η γνωριμία του αμέσου περιβάλλοντος, η τεχνική του κεντήματος, της υφαντικής και του πλεξίματος, γυμναστική και θρησκευτική αγωγή.

Οι στόχοι των σχολείων της κλωστοϋφαντουργίας ήταν να προσφερθούν οι ικανότητες, οι γνώσεις και οι τρόποι συμπεριφοράς, που

αδυνατούσαν να προσφέρουν οι οικογένειες.

Στην εξέλιξη του παιδικού κήπου στη Γαλλία έπαιξε σπουδαίο ρόλο η επίδραση της ιδέας της αγάπης για το συνάνθρωπο, καθώς και η επιρροή της εκκλησίας και τους κράτους. Το αποτέλεσμα ήταν να ιδρυθούν από το 1870 σ' όλη τη Γαλλία νηπιαγωγεία, αρχικά στο Παρίσι, και, αργότερα, με τη βοήθεια της εκκλησίας και σ' άλλες γαλλικές πόλεις.

Βασικοί σκοποί του νηπιαγωγείου είναι:

- ⇒ Η σχολειοποίηση – ν' ανακαλύψει, δηλαδή, το παιδί την ευχαρίστηση στη μάθηση και τις απαιτήσεις που εμπεριέχει.
- ⇒ Η κοινωνικοποίηση – να οδηγηθεί, δηλαδή, το παιδί στη συνεργασία με τα άλλα παιδιά, ν' αφομοιώσει την κουλτούρα της χώρας του και, επίσης, ν' ανακαλύψει και ν' αποδεχθεί τη διαφορετικότητα των άλλων κουλτουρών.
- ⇒ Η μάθηση και η άσκηση – ν' αναπτυχθούν οι ικανότητες και η αυτονομία του παιδιού. Το νηπιαγωγείο οφείλει να φροντίσει για τον εμπλουτισμό των εμπειριών και των γνώσεων του παιδιού, ώστε να διαμορφώσει την προσωπικότητά του και να του προσφέρει τις καλύτερες πιθανότητες επιτυχίας στο δημοτικό σχολείο και τη ζωή, προετοιμάζοντάς το για τη μάθηση που θα ακολουθήσει στο πρωτοβάθμιο σχολείο.

Οι Γάλλοι γονείς, ανεξάρτητα κοινωνικής τάξης, ενδιαφέρονται για την προσχολική αγωγή των παιδιών τους. Η απασχόληση της μητέρας με τα οικιακά δεν επιδρά αρνητικά στη γνώμη των γονιών για το νηπιαγωγείο.

Έτσι, όλοι οι γονείς στέλνουν τα παιδιά τους στο νηπιαγωγείο, αφού, κατ' αυτόν τον τρόπο, αυξάνονται οι δυνατότητες προαγωγής των παιδιών από την Α' στην Β' τάξη.

Τα νηπιαγωγεία διακρίνονται σε τρεις τύπους:

- ♦ Στα *ecole maternelle* (νηπιαγωγεία), τα οποία είναι δημόσια και αποτελούν το 85% των νηπιαγωγείων.
- ♦ Στα *Jardins d' enfants* (τους παιδικούς κήπους ή νηπιαγωγεία), τα οποία είναι ιδιωτικά ή εκκλησιαστικά ιδρύματα και αποτελούν το 15% των νηπιαγωγείων.
- ♦ Στα *Classes enfantines* (τις προσχολικές τάξεις), τα οποία προορίζονται για τα παιδιά που δεν είναι υπόχρεα σχολικής φοίτησης και είναι ενσωματωμένα στα πρωτοβάθμια σχολεία.

Στα νηπιαγωγεία φοιτούν παιδιά ηλικίας 2-5 ετών και διακρίνονται τρεις ομάδες φοίτησης παιδιών, ανάλογα με την ηλικία:

- Ηλικίας 2-4 ετών
- Ηλικίας 4-5 ετών
- Ηλικίας 5-6 ετών

Στις δύο πρώτες ομάδες τα παιδιά μαθαίνουν να έρχονται σ' επαφή με τον κόσμο που τα περιβάλλει, να ζουν σε ομάδες ανθρώπων, εκτός της οικογένειάς τους και να επικοινωνούν με τη γλώσσα, το τραγούδι, το σχέδιο και τις κινήσεις (διάλογοι, παιχνίδια, παραμύθια, ποιήματα, μουσική κ.λ.π.).

Στην τρίτη ομάδα τα παιδιά προετοιμάζονται για τη φοίτησή τους στο πρωτοβάθμιο σχολείο. Αυτή η προετοιμασία γίνεται στα πλαίσια των προασκήσεων στην ανάγνωση, τη γραφή και τα μαθηματικά. Παράλληλα, εκπαιδεύονται σε αθλητικές, αισθητικές, καλλιτεχνικές και τεχνικές δραστηριότητες (ζωγραφική, πηλοπλαστική, παντομίμα, χορός).

Στο νηπιαγωγείο η φοίτηση διαρκεί 4½ μέρες κάθε εβδομάδα (Δευτέρα, Τρίτη, Πέμπτη, Παρασκευή και Σάββατο πρωί). Οι ώρες λειτουργίας είναι τρεις ώρες κάθε πρωί (9-12) και τρεις ώρες κάθε απόγευμα (13:30 – 16:30). Πολλά παιδιά φοιτούν στο νηπιαγωγείο όλη την ημέρα (ολοήμερο νηπιαγωγείο). Η εβδομαδιαία διάρκεια της

φοίτησης των παιδιών στα νηπιαγωγεία ορίζεται στις 26 ώρες.

Ο ανώτερος αριθμός των μαθητών που φοιτούν στα νηπιαγωγεία καθορίζεται μεταξύ 25 και 29 παιδιών.

Η νηπιαγωγός επικουρείται στο παιδαγωγικό της έργο από μια βοηθό και ευθύνεται για την αξιολόγηση και επίδοση κάθε παιδιού, καθώς και για τις προτάσεις που κάνει για το αν το παιδί πρέπει ή όχι να προχωρήσει στο βασικό σχολείο ή να παραμείνει στην προσχολική εκπαίδευση.

Παράλληλα με τις κοινές δραστηριότητες, οι νηπιαγωγοί σχηματίζουν μικρές ομάδες παιδιών, τα οποία απασχολούνται στις «γωνίες των καλλιτεχνικών και τεχνικών δραστηριοτήτων», όπου τα παιδιά προτείνουν διάφορες δραστηριότητες, στις οποίες εμπλέκονται ενεργητικά, ανάλογα με τα ενδιαφέροντά τους.

Τα ίδια τα παιδιά μπορούν να επιλέξουν και να δηλώνσουν ποιες δραστηριότητες εκπλήρωσαν και μόνα τους καθορίζουν τη χρονική διάρκεια για την εκπλήρωση των εργασιών τους. Έτσι, χάρη στην ελευθερία της επιλογής απασχόλησης, τα παιδιά γίνονται πιο επιμελή, εργατικά και πιο αυτοσυγκεντρωμένα.

Από το 1979 καθιερώθηκε στην εκπαίδευση των νηπιαγωγών η τεταρτοετής φοίτηση, με θεωρητική και πρακτική άσκηση, στις Ecoles Normales – σχολές αντίστοιχες με τις ελληνικές Παιδαγωγικές Ακαδημίες – με την προϋπόθεση την κατοχή του απολυτηρίου Λυκείου (Baccalaureat).

Οι σπουδές έχουν ως στόχο την παροχή επιστημονικών και επαγγελματικών εφοδίων, που θα επιτρέψουν στο νέο παιδαγωγό να εξασφαλίσει για τα παιδιά μια διδασκαλία ποιότητας στο νηπιαγωγείο.

Στη συνέχεια, ακολουθεί φοίτηση 1 ή 2 χρόνων σε πανεπιστημιακό ινστιτούτο εκπαίδευσης εκπαιδευτικών, όπου, ύστερα από επιτυχείς εξετάσεις, παίρνουν το δίπλωμα του νηπιαγωγού.

ΣΤ.2 Βασική ή Πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Η παρακολούθηση της βασικής εκπαίδευσης είναι υποχρεωτική, προσφέρεται δωρεάν για όλα τα παιδιά ηλικίας 6 ως 11 χρόνων και διαρκεί 5 χρόνια.

Τα σχολεία της βασικής εκπαίδευσης παρέχουν στα παιδιά βασικά στοιχεία και κίνητρα γνώσεων: γραπτή και προφορική έκφραση, ανάγνωση, μαθηματικά, γαλλική γλώσσα, γεωγραφία, ιστορία, πολιτική αγωγή, τεχνολογία, φυσική αγωγή, που επιτρέπουν στους μαθητές να κάνουν χρήση και ν' αναπτύξουν την ευφυΐα τους, την ευαισθησία τους, τις χειρωνακτικές, σωματικές και καλλιτεχνικές τους ικανότητες.

Τα βασικά σχολεία περιλαμβάνουν 5 τάξεις, που χωρίζονται σε 3 κύκλους:

- Τον προπαρασκευαστικό κύκλο, που περιορίζεται στο Α' έτος της φοίτησης
- Το στοιχειώδη κύκλο, που περιλαμβάνει το Β' και Γ' έτος, και
- Το μέσο κύκλο, που περιλαμβάνει το Δ' και το Ε' έτος.

Η βασική μονάδα οργάνωσης είναι η τάξη/ ομάδα, που μπορεί, όμως, να διαφοροποιηθεί, για να γίνει ευκολότερη η μάθηση για τα παιδιά.

Με την είσοδο στο σχολείο αρχίζει μια φάση παρατήρησης, που διαρκεί 6 ως 8 εβδομάδες και με την περάτωσή της αποφασίζεται ποιοι μαθητές θα παρακολουθήσουν κανονικά τον μονοετή προπαρασκευαστικό κύκλο και ποιοι θα πρέπει να παρακολουθήσουν πρώτα ένα ιδιαίτερο τμήμα ενίσχυσης, ενσωματωμένο στην ίδια πρωτοβάθμια σχολική μονάδα.

Στην δεύτερη περίπτωση, υπεισέρχεται κατά αρμοδιότητα και η «Επιτροπή Ειδικής Αγωγής», η οποία αποφαινεται για τις περιπτώσεις παιδιών με δυσκολίες προσαρμογής και μάθησης, για το αν θα πρέπει

αυτά να παρακολουθήσουν κάποιο παράλληλο τμήμα ενίσχυσης, ενσωματωμένο στην ίδια σχολική μονάδα ή αν θα πρέπει να παραπεμφθούν για φοίτηση σε ειδικά σχολεία.

Τα μαθήματα στο βασικό σχολείο διαρκούν 26 ώρες την εβδομάδα, με επιπλέον ώρες που διατίθενται για καλλιτεχνικές, πολιτιστικές και αθλητικές δραστηριότητες.

Όσον αφορά την εκπαίδευση των δασκάλων της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, είναι όμοια με των νηπιαγωγών.

Η εκπαίδευση των εκπαιδευτικών βασικής εκπαίδευσης γίνεται με τη μορφή της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και περιλαμβάνει την προεπαγγελματική, την επαγγελματική και την ανανεωτική εκπαίδευση.

Η εκπαίδευση των εκπαιδευτικών βασικής εκπαίδευσης περιλαμβάνει:

- Η εκπαίδευση προεπαγγελματική και προεπαγγελματική που παρέχεται σε μια τριτοβάθμια εκπαίδευση.
- Η εκπαίδευση επαγγελματική που παρέχεται σε μια τριτοβάθμια εκπαίδευση.
- Η εκπαίδευση ανανεωτική που παρέχεται σε μια τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Η εκπαίδευση των εκπαιδευτικών βασικής εκπαίδευσης περιλαμβάνει την προεπαγγελματική, την επαγγελματική και την ανανεωτική εκπαίδευση. Η εκπαίδευση προεπαγγελματική και προεπαγγελματική παρέχεται σε μια τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η εκπαίδευση επαγγελματική παρέχεται σε μια τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η εκπαίδευση ανανεωτική παρέχεται σε μια τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Η εκπαίδευση των εκπαιδευτικών βασικής εκπαίδευσης περιλαμβάνει την προεπαγγελματική, την επαγγελματική και την ανανεωτική εκπαίδευση. Η εκπαίδευση προεπαγγελματική και προεπαγγελματική παρέχεται σε μια τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η εκπαίδευση επαγγελματική παρέχεται σε μια τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η εκπαίδευση ανανεωτική παρέχεται σε μια τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Η εκπαίδευση των εκπαιδευτικών βασικής εκπαίδευσης περιλαμβάνει την προεπαγγελματική, την επαγγελματική και την ανανεωτική εκπαίδευση. Η εκπαίδευση προεπαγγελματική και προεπαγγελματική παρέχεται σε μια τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η εκπαίδευση επαγγελματική παρέχεται σε μια τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η εκπαίδευση ανανεωτική παρέχεται σε μια τριτοβάθμια εκπαίδευση.

ΣΤ.3. Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση

Η δευτεροβάθμια εκπαίδευση είναι επταετούς διάρκειας και παρέχεται από τα κολέγια (Colleges) και τα λύκεια (Lycees).

ΣΤ.3.1. Κολέγια

Η φοίτηση σ' αυτά διαρκεί 4 χρόνια. Προετοιμάζουν τους μαθητές για την επαγγελματική εκπαίδευση και, παράλληλα, παρέχουν και εκπαίδευση γενικής κατεύθυνσης, μέσα στο πλαίσιο της υποχρεωτικής εκπαίδευσης.

Στα κολέγια λειτουργούν τρεις κύκλοι:

- Ο κύκλος παρατήρησης και προσαρμογής, που περιορίζεται σε μια τάξη.
- Ο κύκλος σταθεροποίησης, που περιλαμβάνει δύο τάξεις, και
- Ο κύκλος προσανατολισμού, που περιλαμβάνει μια τάξη.

Η γενική και τεχνολογική εκπαίδευση, που παρέχεται στο κολέγιο, προσφέρει τις ίδιες ευκαιρίες προσανατολισμού στο τέλος του τρίτου κύκλου, διαφέρουν μόνο στο διδακτικό υλικό και τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται.

Οι περιοχές μαθημάτων που διδάσκονται στις τάξεις γενικής εκπαίδευσης επιτρέπουν στους μαθητές να μάθουν να σκέπτονται λογικά, να αποκτούν γνώσεις έκφρασης, καθώς και να αναπτύσσουν προσωπικές εργασιακές συνήθειες (γαλλική γλώσσα, μαθηματικά, ιστορία, γεωγραφία, εισαγωγή στα οικονομικά, πολιτική αγωγή, βιολογία, γεωλογία, μουσική, φυσική αγωγή κ.ά.).

Στις τεχνολογικές τάξεις, αντίθετα, η γνώση προσεγγίζεται με μελέτη τεχνικών και τεχνολογικών σχεδίων – πλάνων, που αναπτύσσονται απ' όλη την εκπαιδευτική ομάδα και προγραμματίζονται

για να καθοδηγήσουν τα παιδιά σε συγκεκριμένες δραστηριότητες (τεχνολογία, μηχανική – αυτοματισμός, ηλεκτρονική και βιομηχανική επιστήμη υπολογιστών, οικονομικά, διοίκηση επιχειρήσεων).

ΣΤ. 3.2. Γενικά και Τεχνολογικά Λύκεια.

Η φοίτηση σ' αυτά διαρκεί 3 χρόνια, περιλαμβάνει 3 τάξεις και προετοιμάζει τους μαθητές για τα παρακάτω διπλώματα:

- ♦ Γενικό baccalaureat
- ♦ Τεχνολογικό baccalaureat και
- ♦ Βεβαίωση ή πιστοποιητικό σπουδών brevet technicien – BT

ΣΤ. 3.2.α 1^η τάξη

Περιλαμβάνει τα παρακάτω κοινά μαθήματα για όλους τους μαθητές: γαλλική γλώσσα, μαθηματικά, φυσική, χημεία, τεχνολογία αυτομάτων συστημάτων, γεωργικές σπουδές, σύγχρονη γλώσσα, ιστορία, γεωγραφία, φυσική αγωγή.

Στο δεύτερο τρίμηνο της 1^{ης} τάξης, οι μαθητές και οι γονείς τους δηλώνουν στο σχολείο τις προτιμήσεις τους για τη μελλοντική πορεία του μαθητή, οι οποίες αφορούν το είδος των μαθημάτων που επιθυμεί να παρακολουθήσει το παιδί τους στη 2^η τάξη, και το σχολείο τα κατατάσσει σε σειρά προτίμησης.

ΣΤ. 3.2.β. 2^η και τερματική τάξη.

Εδώ, οι μαθητές μπορούν να επιλέξουν μεταξύ:

- ♦ Τριών τύπων γενικού baccalaureat : λογοτεχνία (L), οικονομικά και κοινωνικές επιστήμες (ES) και επιστήμες (S).
- ♦ Τεσσάρων τύπων τεχνολογικού baccalaureat: επιστήμες και τεχνολογία (STT), επιστήμες και βιομηχανικές τεχνολογίες (STI), επιστήμες και εργαστηριακές τεχνολογίες (STL), ιατροκοινωνικές επιστήμες (SMS)
- ♦ Ειδικών τεχνολογικών baccalaureat: ξενοδοχειακό εμπόριο, εφαρμοσμένες τέχνες, μουσική και χορό.

Η τεχνική βεβαίωση ή το πιστοποιητικό (brevet de technicien), που παίρνουν οι απόφοιτοι, εξασφαλίζει τα επαγγελματικά προσόντα του εξειδικευμένου τεχνικού, σε μια συγκεκριμένη ειδικότητα και μπορούν ή να εισέλθουν στον εργασιακό χώρο, αποκτώντας μια θέση αντίστοιχη στην ειδικότητα ή να συνεχίσουν τις σπουδές τους στα ανώτερα τεχνικά ιδρύματα (STS) ή σε πανεπιστημιακό ινστιτούτο τεχνολογίας (IUT).

Επίσης, υπάρχουν και τα γεωργικά λύκεια, που παρέχουν τεχνικές βεβαιώσεις ή πιστοποιητικό (brevet de technicien agricole – BTA) μετά την 1^η τάξη και δίνουν τη δυνατότητα στους απόφοιτους να γίνουν τεχνικοί αγροκαλλιέργειας.

Το baccalaureat είναι ισότιμο του πρώτου έτους πανεπιστημίου και αποτελεί το κλειδί για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Κάθε χρόνο οργανώνεται μια εξεταστική περίοδος, με ημερομηνία, που θεσπίζεται από το υπουργείο Εθνικής Εκπαίδευσης. Οι μαθητές που δεν επιτυγχάνουν στις εξετάσεις baccalaureat, αλλά έχουν ένα κάποιο μέσο όρο, μπορούν να αποκτήσουν ένα δευτερεύον σχολικό δίπλωμα (Certificat de fin d' etudes secondaires), που πιστοποιεί ότι ο μαθητής έχει ολοκληρώσει τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, αλλά δεν του δίνει το δικαίωμα να εισαχθεί στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

ΣΤ. 3.3 Επαγγελματικά Λύκεια

Παρέχουν προσόντα για την άσκηση ενός επαγγέλματος και η προετοιμασία περιλαμβάνει:

- ♦ Γενική εκπαίδευση, (14,5 ως 16 ώρες την εβδομάδα), με στόχο να προσφέρει στους μαθητές βασικές γνώσεις που επικεντρώνονται στο σύγχρονο κόσμο, αλλά προσαρμόζονται και σε επαγγελματικές ανάγκες.
- ♦ Τεχνολογική και Επαγγελματική Εκπαίδευση (12 ως 18 ώρες την εβδομάδα), με τη μορφή θεωρητικών μαθημάτων, πρακτικών ασκήσεων και εκπαίδευσης στο χώρο εργασίας, στα εργαστήρια και τα γραφεία, ενώ παρέχει επαγγελματικές γνώσεις και δραστηριότητες, που απαιτούνται για το επάγγελμα που αφορούν.
- ♦ Διάφορες περίοδοι για εκπαίδευση στη θέση εργασίας.

Τέλος, έχουν τη δυνατότητα να αποκτήσουν το Δίπλωμα Επαγγελματικών Σπουδών, που βεβαιώνει τα επαγγελματικά προσόντα του εκπαιδευόμενου – εργαζόμενου, ή το Επαγγελματικό Baccalaureat, που οδηγεί άμεσα στην άσκηση ενός επαγγέλματος, αφού στοχεύει σε συγκεκριμένα επαγγέλματα.

Οι καθηγητές των λυκείων πρέπει να είναι κάτοχοι του ανώτερου τίτλου σπουδών, του Agregation, που προϋποθέτει τετράχρονες πανεπιστημιακές σπουδές, οι οποίες ολοκληρώνονται με το Magister (Maitrise). Η Agregation απαιτεί εκτεταμένες ειδικές γνώσεις, οι οποίες αποκτώνται ύστερα από το Maitrise, σε τμήματα προπαρασκευής με γραπτή και προφορική εξέταση.

ΣΤ.4. Αρχική Επαγγελματική Εκπαίδευση

Κάθε νέος άνθρωπος πρέπει να έχει δεχθεί επαγγελματική εκπαίδευση, πριν αποφοιτήσει από το εκπαιδευτικό σύστημα, οποιοδήποτε κι αν είναι το επίπεδο της εκπαίδευσης που έχει παρακολουθήσει.

Γι' αυτό το λόγο, υπάρχουν προγράμματα, που προετοιμάζουν τους νέους για εργασία, όπως αρχική εκπαίδευση (σχολική και μαθητεία), ολοκληρωμένες συμβάσεις και συνεχιζόμενη επαγγελματική εκπαίδευση.

Τα προγράμματα αυτά καταρτίζονται με τη σύμφωνη γνώμη του Ακαδημαϊκού Συμβουλίου της Εθνικής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας και, στη συνέχεια, παίρνουν τη συγκατάθεση των Τοπικών Συμβουλίων, μετά από κοινή συνεδρίαση με τις εκπαιδευτικές αρχές, στις οποίες αναφέρονται, ενώ ετήσιες συμφωνίες ορίζουν και την οικονομική ενίσχυση της εκπαίδευσης.

Η αρχική επαγγελματική εκπαίδευση, ως ολοκληρωμένο μέτρο για την καταπολέμηση της ανεργίας, περιλαμβάνει τη μαθητεία και τα εναλλακτικά μέτρα εκπαίδευσης για νέους ανθρώπους, ηλικίας 16 και 25 ετών.

Πρόκειται για εργασιακές συμβάσεις, που διαρκούν από ένα ως τρία χρόνια και συνδυάζουν την πρακτική εξάσκηση σε μια επιχείρηση, με θεωρητική εκπαίδευση σ' ένα μαθησιακό εκπαιδευτικό κέντρο. Τελικά, οδηγούν σε δίπλωμα επαγγελματικής και τεχνολογικής εκπαίδευσης, ενώ, κατά τη διάρκειά τους, ο μαθητευόμενος παίρνει μισθό.

Αναφορικά με την πρακτική εξάσκηση, ο εργοδότης ορίζει έναν εκπαιδευτή από τους εργαζόμενους της επιχείρησης, που εκπαιδεύει και καθοδηγεί το μαθητευόμενο (ασκούμενο) σε εθελοντική βάση. Κάθε εκπαιδευτής επιτηρεί τις δραστηριότητες τριών, το πολύ,

εκπαιδευόμενων, καθώς και τις σχέσεις μεταξύ των εκπαιδευόμενων και των άλλων εργαζόμενων στην επιχείρηση. Οι εκπαιδευτές, για τη δραστηριότητά τους αυτή, εκπαιδεύονται σε ιδιαίτερα εκπαιδευτικά προγράμματα.

ΣΤ. 5. Καθοδήγηση – Συμβουλευτική

Παρέχεται μέσα στο σχολικό περιβάλλον, κυρίως μέσω του Εθνικού Γραφείου Πληροφοριών για Σπουδές και Επαγγέλματα (ONISEP) και του Κέντρου Πληροφοριών και Καθοδήγησης (CIO) , τα οποία συμβουλεύουν άτομα που αναζητούν εργασία, προσφέροντας διάφορες υπηρεσίες, όπως βοήθεια, πληροφόρηση, τεκμηρίωση, ατομικές συναντήσεις και καθοδήγηση.

3. Διαμόρφωση της ατομικής προέλασης

Η υποβοήθηση εκπαιδευτική χαρακτηρίζεται από μια μεγάλη ποικιλία δραστηριοτήτων, όπως είναι:

1. Διαμορφώνουν τις διαμορφωτικές σχέσεις

2. Δημιουργία ή ανακάλυψη καριέρας και υποστήριξη που έχουν προηγουμένως λάβει μαθητές

3. Σύσταση ομάδας

4. Μακράς διάρκειας

Το κράτος και τα εκπαιδευτικά πρόγραμμα έχουν ως σκοπό να βοηθήσουν στην ανάπτυξη των μαθητών και στην εξομάλυνση της πορείας τους. Η βοήθεια που παρέχεται είναι διαφορετική ανάλογα με την ηλικία των μαθητών και τον τύπο της βοήθειας που παρέχεται. Η βοήθεια μπορεί να είναι:

- Βοήθεια στην επιλογή της καριέρας
- Βοήθεια στην επιλογή της σχολικής καριέρας
- Βοήθεια στην επιλογή της σχολικής καριέρας
- Βοήθεια στην επιλογή της σχολικής καριέρας

Εκτός από την βοήθεια που παρέχεται, υπάρχει και η βοήθεια που παρέχεται (παιδαγωγική βοήθεια, κοινωνική βοήθεια, κ.λπ.)

ΣΤ. 6. Τριτοβάθμια Εκπαίδευση

Η τριτοβάθμια εκπαίδευση στοχεύει στην:

- ♦ Παροχή αρχική και συνεχιζόμενη εκπαίδευσης
- ♦ Διεξαγωγή επιστημονικής και τεχνολογικής έρευνας και χρήση των αποτελεσμάτων
- ♦ Διάδοση της κουλτούρας (μόρφωσης) και των επιστημονικών και τεχνικών πληροφοριών
- ♦ Προώθηση της διεθνούς εργασίας

Η τριτοβάθμια εκπαίδευση χαρακτηρίζεται από μια μεγάλη ποικιλία ιδρυμάτων, όπως είναι:

- ♦ Πανεπιστήμια με δημόσιο χαρακτήρα
- ♦ Δημόσια ή ιδιωτικά κολέγια και ινστιτούτα, που έχουν τη μορφή της σειράς μαθημάτων:
- ✓ Σύντομης διάρκειας
- ✓ Μακράς διάρκειας

Τα κολέγια και τα ινστιτούτα επιλέγουν φοιτητές, απ' όσους υποβάλλουν αίτηση και έχουν baccalaureat, με βάση τις εξετάσεις ή την εκτίμηση των φακέλων τους από σώμα εξεταστών. Μπορούν, επίσης, οι φοιτητές να εγγραφούν σε διάφορα επίπεδα εκπαίδευσης, μετά το baccalaureat ή και σε ένα ινστιτούτο ή δημόσιο κολέγιο, με βάση την αξιολόγηση των προηγούμενων σπουδών, την εργασιακή εμπειρία και τις προσωπικές ικανότητες.

Κατά την εγγραφή καταβάλλονται δίδακτρα, καθώς και κάποια μικροποσά (προληπτικής ιατρικής, κοινωνικής ασφάλισης κ.λ.π.).

ΣΤ. 6.1. Πανεπιστήμια

Τα Πανεπιστήμια είναι δημόσια ιδρύματα, με επιστημονικό, πολιτιστικό και επαγγελματικό χαρακτήρα. Έχουν διοικητική, οικονομική, παιδαγωγική και ακαδημαϊκή αυτονομία.

Τα Πανεπιστήμια είναι πολυδιάστατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, αφού το καθένα αποτελείται από μονάδες εκπαίδευσης και έρευνας (εργαστήρια, ερευνητικά κέντρα) και το αντικείμενό τους εστιάζεται σε μια συγκεκριμένη ειδικότητα με κοινούς στόχους.

Όλοι οι υποψήφιοι των πανεπιστημίων πρέπει να έχουν το baccalaureat και να επιθυμούν να παρακολουθήσουν σύντομης ή μακράς διάρκειας πανεπιστημιακές σπουδές. Τα πανεπιστήμια δέχονται μεγάλο αριθμό φοιτητών και παρέχουν ένα ευρύ φάσμα προγραμμάτων σπουδών, που περιλαμβάνουν βασική και πρακτική εκπαίδευση.

ΣΤ. 6.2. Δημόσια ή ιδιωτικά κολέγια και ινστιτούτα.

Τα ινστιτούτα και τα κολέγια ιδρύονται με διατάγματα από τα τμήματα των πανεπιστημίων. Παρέχουν τριτοβάθμια επαγγελματική εκπαίδευση και εποπτεύονται από διάφορα υπουργεία.

Τα εκπαιδευτικά ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης οδηγούν σε maitrise (baccalaureat + 4 χρόνια). Επίσης, μπορεί να ακολουθήσει η προετοιμασία του Doctorat (για 3 ή 4 χρόνια).

ΣΤ. 6.3. Σύντομης διάρκειας πανεπιστημιακά μαθήματα.

Είναι κυρίως βιομηχανικά, τεχνολογικά, εμπορικά, παραϊατρικά κ.α. Διαρκούν δύο και, μερικές φορές, τρία χρόνια και οδηγούν σε δίπλωμα επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Τα σύντομης διάρκειας μαθήματα προσφέρονται σε;

- ⇒ Πανεπιστημιακά ιδρύματα τεχνολογίας, που συνδέονται με τα πανεπιστήμια. Η εκπαίδευση σ' αυτά δίνει το δικαίωμα στους αποφοίτους ν' αναλάβουν διευθυντική θέση σε τμήματα του τομέα της ειδικότητάς τους.
- ⇒ Ανώτερα τεχνικά τμήματα, που λειτουργούν μέσα σε γενικά και τεχνολογικά λύκεια με σπουδές εξειδικευμένες, οι οποίες σχετίζονται με πολύ συγκεκριμένες ανάγκες, και διαρκούν δύο χρόνια.
- ⇒ Πανεπιστήμια, στα οποία οι φοιτητές μπορούν σε δύο χρόνια να προετοιμαστούν για ένα δίπλωμα επιστημονικών και τεχνικών πανεπιστημιακών σπουδών, που τους δίνει το δικαίωμα να εισαχθούν αμέσως στην εργασία.
- ⇒ Πανεπιστήμια και κολέγια για παραϊατρικά επαγγέλματα, που υπάγονται στο Υπουργείο Υγείας, με σπουδές που μπορεί να διαρκέσουν μέχρι και τέσσερα χρόνια.

ΣΤ. 6.4. Μακράς διάρκειας πανεπιστημιακά μαθήματα.

Τα ιδρύματα, που προσφέρουν μαθήματα μακράς διάρκειας, τριών ή περισσότερων χρόνων, μετά το baccalaureat, περιλαμβάνουν: σχολές Μηχανικών Τηλεπικοινωνιών, Εμπορίου και Διοίκησης Επιχειρήσεων, Οικονομικών, Πολιτικών και Φυσικών Επιστημών, Εκπαίδευσης Εκπαιδευτικών κ.ά.

Επίσης, περιλαμβάνουν και Σχολές, που υπάγονται σε άλλα υπουργεία, όπως: Σχολή Διοίκησης, που προετοιμάζει τα ανώτατα διοικητικά στελέχη της κρατικής διοίκησης, και υπάγεται απευθείας στον πρωθυπουργό· Στρατιωτική Σχολή, που ανήκει στο Υπουργείο Άμυνας, και προετοιμάζει τα ανώτερα στελέχη του στρατού, του ναυτικού και της αεροπορίας· Σχολές Ορυχείων, οι οποίες υπάγονται στο υπουργείο βιομηχανίας και απονέμουν δίπλωμα μηχανολογίας, ύστερα από τρία ή τέσσερα χρόνια, με αυξημένες προϋποθέσεις εισαγωγής· Σχολές Ανώτατης Γεωργικής Εκπαίδευσης, που υπάγονται στο υπουργείο Γεωργίας· Σχολές Κτηνιατρικής, που υπάγονται στο υπουργείο Υγείας· Σχολές Τέχνης, που υπάγονται στο υπουργείο Πολιτισμού και Σχολές Αρχιτεκτονικής, που υπάγονται στο υπουργείο Ανάπτυξης.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Γιαγκουνίδης Παναγιώτης, Η προσχολική αγωγή στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Θεσσαλονίκη 1996.
- Ζήγος Σταύρος, Ευρωπαϊκά εκπαιδευτικά συστήματα και ενιαίο σχολείο, Αθήνα 1990.
- Κωτσίκης Βαγγέλης, Εκπαιδευτικά συστήματα – Οργάνωση και Διοίκηση – Συστηματική προσέγγιση, Αθήνα 1998.
- Μαρκόπουλος Απόστολος, Η εκπαιδευτική πολιτική των ευρωπαϊκών κοινοτήτων και τα εκπαιδευτικά συστήματα των κρατών – μελών, Θεσσαλονίκη 1990.
- Anweiller – Kuebart – Liegle – Schäfer – Süßmuth, Εκπαιδευτικά συστήματα στην Ευρώπη (μετάφραση Δ.. Θωΐδη), Θεσσαλονίκη 1987.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

το Ευρωπαϊκό τμήμα ΝΤΥ ΝΤΟ
της Γαλλίας

Ντοβάν Μ.

Ντοβα Ν.

7656

10226

**ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ**

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

* 0 7 6 5 6 *